Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prezentate la 26 septembrie 2019[1]

Cauza C-785/18

GAEC Jeanningros
împotriva
Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,
Ministre de l'Économie et des Finances,
cu participarea:
Comité interprofessionnel de gestion du Comté

[cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța)]

„Întrebare preliminară – Agricultură – Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare – Modificarea caietului de sarcini al unui produs – Modificare importantă – Modificare minoră – Cerere de modificare minoră atacată în fața instanțelor naționale – Jurisprudență națională prin care se respinge acțiunea ca urmare a unei decizii a Comisiei – Denumirea de origine protejată «Comté»"

1. Conform Regulamentului (UE) nr. 1151/2012[2], denumirile de origine protejate (denumite în continuare „DOP") trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute într-un caiet de sarcini care să includă denumirea, descrierea produsului, metoda de obținere, delimitarea zonei geografice și alte informații relevante.

2. Aceste caiete de sarcini pot fi modificate prin intermediul unor proceduri administrative compozite, similare celor aplicabile cu ocazia înregistrării inițiale a DOP, în care intervin atât autoritățile naționale, cât și Comisia. Regimul lor este stabilit printr-un regulament delegat[3], precum și printr-un regulament de punere în aplicare[4] și variază ușor în funcție de importanța modificărilor respective.

3. Întrebarea preliminară adresată de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța) va permite Curții să clarifice funcția instanțelor chemate să verifice validitatea deciziilor adoptate de autoritățile naționale în procedurile respective.

1 Limba originală: spaniola.

2 Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

3 Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea simbolurilor Uniunii pentru denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate și cu privire la anumite norme privind sursele, anumite norme procedurale și anumite norme tranzitorii suplimentare (JO 2014, L 179, p. 17).

4 Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2014, L 179, p. 36).

4. Concret, trebuie să se stabilească dacă în cazul în care Comisia a admis cererea de modificare „minoră” a caietului de sarcini al unei DOP aprobată de autoritățile unui stat membru, instanțele acestuia trebuie să soluționeze acțiunile pendinte formulate împotriva deciziilor naționale în temeiul cărora s-a procedat la modificarea respectivă.

I. Cadrul juridic

A. Dreptul Uniunii

1. Regulamentul nr. 1151/2012

5. Conform articolului 7:

„(1) O denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin:

(a) denumirea care urmează a fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică […];

(b) descrierea produsului, inclusiv materiile prime, dacă este cazul, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice ale produsului;

(c) definirea zonei geografice delimitate […] și, dacă este cazul, detalii care să indice respectarea condițiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (3);

(d) dovada faptului că produsul este originar din zona geografică delimitată menționată la articolul 5 alineatul (1) sau (2);

(e) descrierea metodei de obținere a produsului și, după caz, a metodelor locale autentice și invariabile, precum și a informațiilor legate de ambalare […];

(f) elemente care să stabilească:

(i) legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționat la articolul 5 alineatul (1);

(ii) după caz, legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică menționată la articolul 5 alineatul (2);

[…]

(h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză.

[…]”

6. Articolul 49 alineatul (4) al doilea paragraf prevede:

„Statul membru se asigură că decizia sa favorabilă este făcută publică și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim are posibilitatea unei căi de atac.”

7. Articolul 53 stabilește:

„(1) Un grup care are un interes legitim poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini.

Cererile trebuie să descrie și să motiveze modificările solicitate.

(2) Atunci când modificarea presupune una sau mai multe modificări care nu sunt minore ale caietului de sarcini, cererea de modificare trebuie să urmeze procedura prevăzută la articolele 49-52.

Cu toate acestea, dacă modificările propuse sunt minore, Comisia aprobă sau respinge cererea. În cazul aprobării unor modificări care implică o modificare a elementelor menționate la articolul 50 alineatul (2), Comisia publică elementele respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru ca o modificare să fie considerată minoră în cazul sistemului de calitate descris la titlul II, aceasta nu trebuie:

(a) să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;

(b) să modifice legătura menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (f) punctul (i) sau punctul (ii);

(c) să includă o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului;

(d) să afecteze zona geografică definită; sau

(e) să genereze restricții suplimentare în ceea ce privește comercializarea produsului sau a materiilor prime.

[…]”

2. Regulamentul delegat nr. 664/2014

8. Articolul 6 alineatul (2) („Modificările caietului de sarcini”) arată:

„Cererile privind o modificare minoră a caietului de sarcini în ceea ce privește denumirile de origine protejate sau indicațiile geografice protejate sunt înaintate autorităților statului membru în care se situează aria geografică a denumirii sau a indicației. […]

Cererea privind o modificare minoră propune doar modificări minore în sensul articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul [nr. 1151/2012]. Aceasta descrie modificările minore în cauză, furnizează o descriere pe scurt a motivelor pentru care este necesară o modificare și arată că modificările propuse sunt considerate minore, în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Aceasta compară, pentru fiecare modificare, caietul de sarcini inițial și, după caz, documentul unic inițial cu versiunea modificată propusă. Cererea este independentă și conține toate modificările aduse caietului de sarcini și, după caz, cele aduse documentului unic pentru care se solicită aprobarea.

Modificările minore menționate la articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 sunt considerate aprobate în cazul în care Comisia nu informează solicitantul în caz contrar în termen de trei luni de la primirea cererii.

O cerere privind o modificare minoră care nu este în conformitate cu al doilea paragraf al prezentului alineat nu este admisibilă. Aprobarea tacită menționată la al treilea paragraf al prezentului alineat nu se aplică unor astfel de cereri. Comisia informează solicitantul în cazul în care cererea este considerată neadmisibilă în termen de trei luni de la primirea cererii.

Comisia face publică modificarea minoră aprobată a caietului de sarcini care nu implică o modificare a elementelor prevăzute la articolul 50 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.”

3. Regulamentul de punere în aplicare nr. 668/2014

9. Articolul 10 („Cerințe procedurale privind modificările caietului de sarcini al unui produs”) prevede:

„(1) În cazul denumirilor de origine protejate și în cel al indicațiilor geografice protejate, cererea de aprobare a unei modificări care nu este minoră a caietului de sarcini al produsului se întocmește în conformitate cu formularul din anexa V. Respectivele cereri se completează în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Documentul unic modificat se întocmește în conformitate cu formularul din anexa I la prezentul regulament. Trimiterea la publicarea caietului de sarcini din documentul unic modificat duce la versiunea actualizată a caietului de sarcini așa cum a fost propusă.

[…]

(2) Cererile de aprobare a unor modificări minore, astfel cum se menționează la articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, se întocmesc în conformitate cu formularul din anexa VII la prezentul regulament.

În cazul denumirilor de origine protejate sau în cel al indicațiilor geografice protejate, cererile de aprobare a unor modificări minore sunt însoțite de documentul unic actualizat, dacă este modificat, acesta fiind întocmit în conformitate cu formularul din anexa I. Trimiterea la publicarea caietului de sarcini din documentul unic modificat duce la versiunea actualizată a caietului de sarcini așa cum a fost propusă.

În cazul cererilor care provin din Uniune, statul membru include atât o declarație potrivit căreia consideră că cererea îndeplinește condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și de dispozițiile adoptate în temeiul regulamentului menționat, cât și trimiterea la publicarea caietului de sarcini actualizat […]. Cererile care vizează modificări minore în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (2) al cincilea paragraf din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 includ trimiterea la publicarea caietului de sarcini actualizat, în cazul cererilor care provin din statele membre, și caietul de sarcini actualizat, în cazul cererilor care provin din țări terțe.

[…]”

B. Dreptul național. Ordinul din 8 septembrie 2017 al Ministrului agriculturii și alimentației și al Ministrului economiei și finanțelor privind modificarea caietului de sarcini al denumirii de origine protejată „Comté” [5]

10. Articolul 1 arată:

„Se aprobă caietul de sarcini al denumirii de origine protejată «Comté», astfel cum a fost modificat la propunerea Comisiei permanente a Comitetului național pentru denumirile produselor lactate, agroalimentare și forestiere al Institutului Național privind Originea și Calitatea, în vederea transmiterii sale către Comisia Europeană.”

11. Potrivit articolului 2:

„Prezentul decret este aplicabil de la data aprobării de către Comisia Europeană a modificărilor caietului de sarcini al denumirii de origine protejată «Comté».

5 Arrêté du 8 septembre 2017 du ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation et du ministre de l’Économie et des Finances relatif à la modification du cahier des charges et de l’appellation d’origine protégée „Comté” (JORF nr. 217 din 16 septembrie 2017, denumit în continuare „Decretul din 8 septembrie 2017”).

Data aprobării modificărilor de către Comisia Europeană va fi adusă la cunoștința publicului prin intermediul unui anunț în Buletinul Oficial al Ministerului agriculturii și alimentației, care va fi însoțit, dacă este necesar, de versiunea aprobată a caietului de sarcini."

II. Litigiul principal și întrebarea preliminară

12. La 16 noiembrie 2017, Groupement agricole d'exploitation en commun (GAEC) Jeanningros a atacat la Conseil d'État (Consiliul de Stat) decretul din 8 septembrie 2017, solicitând anularea clauzei 5.1.18 din caietul de sarcini modificat, care interzice „robotul de muls".

13. Printr-o decizie publicată la 1 iunie 2018, Comisia a admis cererea de modificare minoră a caietului de sarcini al DOP „Comté" [6], în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012, ținând seama de articolul 6 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul delegat nr. 664/2014.

14. Conseil d'État (Consiliul de Stat) are îndoieli privind aspectul dacă trebuie să soluționeze acțiunea introdusă împotriva decretului din 8 septembrie 2017, care este *pendinte*, sau dacă, dimpotrivă, nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului, astfel cum a procedat în alte cazuri [7].

15. Poziția adoptată până în prezent de instanța de trimitere este că, atunci când aceasta este sesizată cu o acțiune împotriva unei decizii prin care guvernul francez transmite Comisiei o cerere de înregistrare a unei DOP, împreună cu caietul de sarcini aprobat și, la momentul la care trebuie să se pronunțe, Comisia a înscris deja denumirea respectivă în registru [8], acțiunea respectivă rămâne fără obiect.

16. În temeiul jurisprudenței respective, Conseil d'État (Consiliul de Stat) nu trebuie să examineze legalitatea caietului de sarcini înregistrat de Comisie, chiar dacă, precum în prezenta cauză, decizia autorității naționale pe care se întemeiază a fost atacată. Aceeași situație se regăsește și în cazul modificărilor minore.

17. Instanța de trimitere ridică problema dacă acest mod de a proceda este conform cu dreptul Uniunii sau dacă, dimpotrivă, având în vedere efectele eventualei anulări a actului național atacat asupra validității înregistrării efectuate de Comisie, trebuie să se pronunțe cu privire la legalitatea actului respectiv.

18. Îndoielile sale determină Conseil d'État (Consiliul de Stat) să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 53 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea simbolurilor Uniunii pentru denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate și cu privire la anumite norme privind sursele, anumite norme procedurale și anumite norme tranzitorii suplimentare și articolul 10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în legătură cu

6 Publicarea unei cereri de aprobare a unei modificări minore în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2018, C 187, p. 7).

7 Conseil d'Etat, „Syndicat de défense et de promotion des fabricants et affineurs du Morbier" din 5 noiembrie 2003, Rec., nr. 0230438.

8 Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate este prevăzut la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1151/2012. Acesta poate fi accesat la adresa http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html

articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [(denumită în continuare «carta»)], trebuie interpretate în sensul că, în ipoteza specifică în care Comisia Europeană a admis cererea autorităților naționale ale unui stat membru prin care se solicită anularea caietului de sarcini al unei denumiri de origine protejată și înregistrarea denumirii de origine controlată în condițiile în care această cerere mai face obiectul unei acțiuni pendinte în fața instanțelor naționale ale acestui stat, ele pot decide că nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la litigiul aflat pe rolul lor sau dacă, ținând seama de efectele asociate unei eventuale anulări a actului atacat asupra validității înregistrării efectuate de Comisia Europeană, ele trebuie să se pronunțe cu privire la legalitatea acestui act al autorităților naționale?"

19. În procedura preliminară au prezentat observații scrise guvernul francez și Comisia. Curtea a hotărât să soluționeze cauza fără organizarea unei ședințe.

III. Analiză

20. Pentru a răspunde la întrebarea preliminară, ni se pare oportun să analizăm în prealabil, pe de o parte, regimul procedurilor administrative prevăzute pentru modificarea caietelor de sarcini ale DOP și, pe de altă parte, modalitățile de efectuare a controlului jurisdicțional cu privire la acestea.

A. Procedurile de modificare a caietelor de sarcini ale DOP

21. Modificarea caietului de sarcini al unei DOP, asemenea înregistrării sale, se efectuează printr-o procedură administrativă compozită, cu participarea autorităților competente din statul membru și a Comisiei. Considerentul (58) al Regulamentului nr. 1151/2012 subliniază acest lucru [9].

22. Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012 distinge două tipuri de modificări, și anume cele „care nu sunt minore" și cele minore.

23. Modificările importante sunt:

– cele referitoare la caracteristicile esențiale ale produsului;

– cele care modifică legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul sau legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea sa geografică [articolul 7 alineatul (1) litera (f) punctele (i) și (ii) din Regulamentul nr. 1151/2012];

– cele care includ o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului;

– cele care afectează zona geografică definită, și

– cele care generează restricții suplimentare în ceea ce privește comercializarea produsului sau a materiilor prime.

24. Prin modificări minore se înțeleg cele calificate de articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012 ca fiind neimportante.

9 „Pentru a asigura faptul că denumirile de origine, indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament, cererile ar trebui examinate de autoritățile naționale din statul membru în cauză, în conformitate cu dispozițiile comune minime, printre care se numără o procedură națională de opoziție. Comisia ar trebui să examineze ulterior cererile, pentru a se asigura că nu există erori flagrante și că au fost luate în considerare legislația Uniunii și interesele părților interesate din afara statului membru în care se depune cererea."

25. În paralel, articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012 prevede două proceduri pentru efectuarea modificărilor caietului de sarcini. În ceea ce privește modificările importante, acesta face trimitere la articolele 49-52 (și anume, la procedura aplicabilă înregistrării DOP); în ceea ce le privește pe cele minore, articolul respectiv introduce o procedură simplificată.

1. Procedura (ordinară) privind modificările importante ale caietului de sarcini al unei DOP

26. Procedura de înregistrare a DOP guvernează, așadar, modificările importante ale caietului de sarcini [10]. Aceasta constă într-o primă fază care începe [articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012] cu cererea de înregistrare a DOP, depusă de un grup de producători la autoritățile din statul membru în care se situează din punct de vedere geografic zona de producție.

27. Autoritățile respective trebuie să analizeze cererea prin mijloacele adecvate pentru a se asigura că este justificată și că îndeplinește condițiile de fond stabilite de regulamentul menționat. Trebuie să se asigure publicarea adecvată a cererii, precum și o perioadă rezonabilă în care orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită sau își are reședința pe teritoriul său poate depune o opoziție față de cerere [11].

28. Autoritățile naționale analizează declarațiile de opoziție primite și stabilesc dacă cererea îndeplinește cerințele prevăzute de Regulamentul nr. 1151/2012. În cazul unei aprecieri pozitive, acestea adoptă o decizie și trebuie să asigure publicarea și accesul la formatul electronic al caietului de sarcini pe care și-au întemeiat decizia favorabilă.

29. În acest stadiu, este deosebit de relevant articolul 49 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1151/2012, conform căruia „[s]tatul membru se asigură că decizia sa favorabilă este făcută publică și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim are posibilitatea unei căi de atac”.

30. În cazul în care decizia autorității naționale este pozitivă, faza națională se încheie cu comunicarea acesteia Comisiei, pe care o informează de asemenea cu privire la opozițiile admisibile primite [12].

31. Faza „europeană” a procedurii respective începe cu examinarea pe care trebuie să o efectueze Comisia după primirea deciziei autorității naționale, pentru a verifica dacă cererea este justificată și dacă îndeplinește condițiile prevăzute pentru DOP. Dacă, în urma acestei examinări (care nu trebuie să dureze mai mult de șase luni), Comisia decide să admită cererea [13], aceasta trebuie să publice în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) documentul unic și trimiterea la publicarea caietului de sarcini al produsului [14].

10 Articolul 7 din Regulamentul delegat nr. 664/2014 extinde de asemenea această procedură ordinară la situația anulării unei înregistrări a unei DOP atunci când nu este asigurată conformitatea cu condițiile prevăzute de caietul de sarcini sau atunci când un produs nu este introdus pe piață sub DOP timp de cel puțin șapte ani.

11 Articolul 49 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1151/2012.

12 Mai precis, cu privire la opozițiile admisibile primite din partea persoanei fizice sau juridice care a comercializat produsele în cauză în mod legal prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză pe o perioadă de cel puțin cinci ani înainte de data publicării [articolul 49 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1151/2012].

13 În cazul în care Comisia respinge cererea, deoarece consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrare, aceasta adoptă acte de punere în aplicare pentru respingerea cererii [articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1151/2012].

14 Articolul 50 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1151/2012.

32. După publicarea în JOUE, potrivit articolului 51 din Regulamentul nr. 1151/2012, autoritățile dintr-un stat membru sau o țară terță sau o persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită într-o țară terță pot prezenta un act de opoziție [15]. Comisia transmite imediat actul respectiv autorității din statul membru care a formulat cererea și, în cazul declarării admisibilității opoziției [16], se inițiază o procedură [17].

33. Dacă nu este sesizată cu niciun act de opoziție (sau nicio declarație de opoziție motivată admisibilă), Comisia înregistrează modificările importante ale caietului de sarcini, fără să aplice procedura prevăzută la articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012.

34. Comisia procedează în mod similar dacă, după primirea unei declarații de opoziție motivate admisibile, s-a ajuns la un acord în urma consultărilor menționate la articolul 51 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1151/2012. În cazul în care nu se ajunge la un acord, Comisia adoptă actele de punere în aplicare pentru înregistrarea sau modificarea importantă a caietului de sarcini al DOP în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012 [18].

35. În orice caz, actele privind modificări importante ale unei DOP și deciziile de respingere se publică în JOUE [19].

2. Procedura (simplificată) privind modificările minore ale caietului de sarcini al unei DOP

36. Regulamentul nr. 1151/2012 a reglementat în mod foarte succint această procedură simplificată. Articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf din acesta se limita să prevadă că, „dacă modificările propuse sunt minore, Comisia aprobă sau respinge cererea". În plus, adăuga că în cazul aprobării modificării documentului unic sau a caietului de sarcini al DOP, Comisia o publică în JOUE.

37. Regulamentul delegat nr. 664/2014 a elaborat procedura simplificată apropiind-o de cea ordinară prevăzută la articolul 6 alineatul (2). Conform acestuia, cererile de modificare minoră: i) trebuie înaintate autorităților statului membru în care se situează aria geografică a denumirii și ii) trebuie să descrie modificările minore în cauză, explicând de ce sunt considerate minore și comparându-le cu textul original, iii) nu beneficiază de o procedură națională de opoziție, spre deosebire de situația din procedura ordinară [20].

38. În sfârșit, articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul delegat nr. 664/2014 prevede că, în cazul în care statul membru consideră că cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și de dispozițiile adoptate în temeiul său sunt îndeplinite, acesta poate înainta Comisiei un dosar de cerere privind o modificare minoră a caietului de sarcini al DOP.

15 Actul de opoziție trebuie să conțină o declarație conform căreia este posibil ca cererea să încalce condițiile prevăzute în regulament în ceea ce privește modificările importante ale caietelor de sarcini.

16 Articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1151/2012.

17 Actul de opoziție trebuie urmat, în termen de două luni, de o declarație de opoziție motivată, a cărei admisibilitate este verificată de Comisie. În cazul în care este considerată admisibilă, Comisia invită autoritatea națională care a depus cererea să înceapă consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni.

18 Articolul 52 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1151/2012.

19 Articolul 52 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1151/2012.

20 Totuși, dacă cererea de modificare minoră nu emană de la un grup care a prezentat cererea de înregistrare a denumirii sau a denumirilor la care se referă caietul de sarcini, statul membru oferă grupului respectiv (dacă mai există) oportunitatea de a formula observații.

39. Faza „europeană” a acestei proceduri se simplifică de asemenea. La acest nivel nu există procedura opoziției, iar Comisia are competență de decizie, care poate fi expresă sau prezumată (modificările minore sunt considerate aprobate în cazul în care Comisia nu informează solicitantul despre refuz în termen de trei luni de la primirea cererii)[21]. Comisia informează solicitantul în cazul în care cererea este considerată inadmisibilă în termen de trei luni de la primirea cererii. Dacă o admite, Comisia trebuie să publice modificările minore ale caietului de sarcini al unei DOP.

B. Controlul jurisdicțional al deciziilor adoptate în procedurile de modificare a caietului de sarcini al unei DOP

40. Atât procedura ordinară, cât și cea simplificată sunt, astfel cum am explicat anterior, proceduri administrative compozite în care intervin în mod succesiv autoritățile naționale și Comisia.

41. Acest gen de proceduri compozite sunt reglementate de la caz la caz în dreptul Uniunii[22] și au fost analizate pe larg de jurisprudență, ca urmare a nenumăratelor probleme juridice pe care le ridică[23].

42. Controlul jurisdicțional al deciziilor adoptate în aceste proceduri a fost abordat de Curte, tot de la caz la caz și în mod neexhaustiv[24], cu toate că anumite cauze recente în domeniul uniunii bancare contribuie la delimitarea jurisprudenței sale[25].

43. În Concluziile noastre prezentate în cauza Berlusconi și Fininvest, am analizat jurisprudența Curții privind procedurile administrative compozite ale UE și le-am diferențiat în funcție de aspectul dacă puterea de decizie aparține autorităților naționale sau instituțiilor Uniunii[26].

44. În Hotărârea Berlusconi și Fininvest, Curtea a statuat în esență că articolul 263 TFUE se opune ca instanțele naționale să exercite un control de legalitate asupra actelor de inițiere, pregătitoare sau de propunere fără caracter obligatoriu adoptate de autoritățile naționale competente în cadrul procedurii administrative compozite de autorizare a achiziționării sau a majorării de participații calificate în instituțiile de credit. La rândul său, această constatare se întemeia pe două premise:

– atunci când actele adoptate de autoritățile naționale sunt o etapă a unei proceduri în care o instituție a Uniunii exercită, singură, puterea decizională finală fără a fi ținută de actele pregătitoare sau de propunerile care emană de la autoritățile naționale, ne aflăm în prezența unor acte ale Uniunii[27];

21 Aprobarea tacită nu se aplică totuși modificărilor minore care nu respectă dispozițiile articolului 6 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul delegat nr. 664/2014.

22 O propunere jurisprudențială ambițioasă de codificare a procedurilor administrative ale Uniunii aparține lui Mir, O., Hofmann, H. C. H., Schneider, J.-P., Ziller, J. și alții (ed.), *Código ReNEUAL de procedimiento administrativo de la Unión Europea*, INAP, Madrid, 2015. Articolul I-4 (4) din Codul ReNEUAL definește „procedura compozită” drept procedura administrativă în care autorităților Uniunii și celor dintr-un stat membru sau din mai multe state membre li se oferă atribuții diferite, care sunt interdependente. Constituie de asemenea procedură compozită combinarea a două proceduri administrative aflate în legătură directă.

23 Alonso de León, S., *Composite administrative procedures in the European Union*, Iustel, Madrid, 2017; Eliantonio, M., „Judicial Review in an Integrated Administration: the Case of «Composite Procedures»”, în *Review of European Administrative Law*, 2014 nr. 2, p. 65-102, Della Cananea, G., „I procedimenti amministrativi composti dell'Unione europea”, în Bignami, F. și Cassese, S. (dirs.), *Il procedimento amministrativo nel diritto europeo*, Milano, Giuffrè, 2004, Mastrodonato, G., *I procedimenti amministrativi composti nel diritto comunitario*, Bari, Cacucci, 2007, Hofmann, H. C. H., „Composite decision-making procedures in EU administrative law”, în Hofmann, H. C. H. și Türk, A., *Legal Challenges in EU Administrative Law. Towards an Integrated Administration*, Edward Elgar, Cheltenham, 2009, p. 136.

24 Brito Bastos, F., „Derivative illegality in European composite administrative procedures”, în *Common Market Law Review*, 2018, nr. 1, p. 101-134.

25 Hotărârea din 19 decembrie 2018, Berlusconi și Fininvest (C-219/17, denumită în continuare „Hotărârea Berlusconi și Finivest”, EU:C:2018:1023). Cauza Iccrea Banca, în care am prezentat Concluziile noastre la 9 iulie 2019 (C-414/18, EU:C:2019:574), este în curs de soluționare.

26 Concluziile prezentate la 27 iunie 2018 (C-219/17, EU:C:2018:502, punctele 64-79).

27 Hotărârea din 18 decembrie 2007, Suedia/Comisia (C-64/05 P, EU:C:2007:802, punctele 93 și 94), și Hotărârea Berlusconi și Fininvest, punctul 43.

– în cazul în care dreptul Uniunii consacră puterea decizională exclusivă a unei instituții a Uniunii, revine în sarcina instanței Uniunii, în temeiul competenței sale exclusive conform articolului 263 TFUE, să statueze asupra legalității deciziei finale adoptate de instituția Uniunii. Numai instanței Uniunii îi revine competența de a examina, pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă a persoanelor interesate, eventualele vicii care afectează actele pregătitoare sau propunerile care emană de la autoritățile naționale care ar fi de natură să afecteze validitatea acestei decizii finale [28].

45. Astfel cum am arătat în concluziile noastre prezentate în cauza respectivă [29], în procedurile administrative compuse la care participă autoritățile naționale și cele ale Uniunii, exercitarea puterii de decizie finală este elementul esențial pentru a stabili dacă controlul jurisdicțional trebuie să fie exercitat de instanța Uniunii sau de instanțele naționale. Dacă puterea decizională aparține unui organism al Uniunii, controlul jurisdicțional aparține instanței Uniunii, în conformitate cu articolul 263 TFUE. Dacă autoritatea națională dispune de o putere decizională specială, instanțele naționale sunt cele competente să verifice legalitatea actelor care emană de la aceasta [30].

46. Autoritățile naționale dispun de o putere decizională proprie, în prima fază a procedurii compozite privind o modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP? În cazul unui răspuns afirmativ, controlul jurisdicțional al deciziei respective ar reveni în sarcina instanțelor naționale, indiferent dacă Comisia adoptă sau nu decizia de a înregistra modificarea în a doua fază a procedurii.

47. Pentru a răspunde la această întrebare, este oportun să recurgem la jurisprudența Curții în materia procedurilor de înregistrare a DOP [31]. Astfel cum vom explica în continuare, jurisprudența respectivă evidențiază, în opinia noastră, faptul că autoritățile statului membru corespunzător beneficiază de o putere decizională specifică și autonomă în faza națională a procedurii.

48. Potrivit Curții, în procedura ordinară de înregistrare a unei DOP:

– „este vorba despre o competență partajată a statului membru interesat și a Comisiei. Fie că este vorba de o înregistrare care urmează procedura normală, fie de o înregistrare care urmează procedura simplificată, înregistrarea nu poate fi efectuată decât dacă statul membru în cauză a făcut o cerere în acest sens și a comunicat un caiet de sarcini și informațiile necesare pentru înregistrare” [32].

– „un stat membru căruia i s-a adresat o cerere de înregistrare în cadrul procedurii normale trebuie să verifice dacă această cerere este justificată și, în cazul în care consideră că întrunește condițiile prevăzute de Regulamentul nr. 2081/92, o va înainta Comisiei. Pe de altă parte, […] Comisia verifică, printr-o anchetă oficială, dacă cererea de înregistrare întrunește condițiile menționate” [33].

28 Hotărârea Berlusconi și Fininvest, punctul 44. În același sens, a se vedea Hotărârea din 22 octombrie 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, punctul 17).

29 Concluziile noastre prezentate la 27 iunie 2018 (C-219/17, EU:C:2018:502, punctele 60-63).

30 În Concluziile noastre prezentate la 9 iulie 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:574), am considerat că stabilirea contribuțiilor ordinare la Fondul unic de rezoluție (FUR) se realizează, de asemenea, printr-o procedură administrativă compozită în cadrul căreia intervin autoritățile naționale de rezoluție, dar decizia finală în privința acestora aparține Comitetului unic de rezoluție CRU. Prin urmare, am apreciat că controlul jurisdicțional al deciziei CRU trebuie realizat exclusiv de către Curte, iar nu de către instanțele naționale.

31 Hotărârea din 6 decembrie 2001, Carl Kühne și alții (C-269/99, denumită în continuare „Hotărârea Carl Khüne și alții”, EU:C:2001:659), și Hotărârea din 2 iulie 2009, Bavaria și Bavaria Italia (C-343/07, denumită în continuare „Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia”, EU:C:2009:415). Este relevantă de asemenea Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018, CRM/Comisia (T-43/15, nepublicată, EU:T:2018:208), la care vom face referire ulterior.

32 Hotărârea Carl Kühne și alții, punctele 50 și 51 și Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia, punctul 64. Aceasta din urmă se referea la competențele partajate ale autorităților naționale și ale Comisiei în procedura compozită prevăzută la articolul 17 – abrogat – din Regulamentul nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO 1992, L 208, p. 1), care reprezenta procedura simplificată și tranzitorie pentru înregistrarea pe teritoriul Uniunii a DOP existente, protejate sau consacrate prin utilizare în statele membre.

33 Hotărârea Carl Kühne și alții, punctul 52, și Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia, punctul 65.

49. În opinia Curții, rezultă astfel că „decizia de înregistrare ca DOP […] a unei denumiri poate fi adoptată de Comisie numai dacă statul membru interesat i-a transmis o cerere în acest sens și că o astfel de cerere nu poate fi făcută decât dacă statul membru a verificat că este justificată. Acest sistem al competenței partajate se explică în special prin faptul că înregistrarea presupune verificarea îndeplinirii unui anumit număr de condiții, ceea ce necesită, într-o mare măsură, cunoașterea aprofundată a unor elemente specifice statului membru interesat, elemente pe care autoritățile competente ale acestui stat sunt cele mai în măsură să le verifice” [34].

50. Considerăm că jurisprudența respectivă privind procedura de înregistrare a unei DOP poate fi extrapolată și la procedura ordinară prevăzută pentru modificări importante ale caietului de sarcini: astfel cum am arătat, articolul 53 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1151/2012 face trimitere la articolele 49-52 din acesta, care reglementează chiar procedura de înregistrare.

51. Apreciem că aceasta poate fi extrapolată și la procedura simplificată, deoarece articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul delegat nr. 664/2014 a reglementat-o în mod similar cu cea ordinară (care, la rândul său, este cea prevăzută pentru înregistrarea DOP), cu toate că a eliminat procedurile de opoziție în ambele faze.

52. Jurisprudența citată privea procedura ordinară de înregistrare a DOP, instituită prin Regulamentul nr. 2081/92, care este predecesorul actualului regulament (articolele 49-52 din Regulamentul nr. 1151/2012). Aceasta privea de asemenea, astfel cum am menționat, procedura prevăzută la articolul 17, care a fost abrogat, din regulamentul respectiv, și anume procedura simplificată și tranzitorie pentru înregistrarea pe teritoriul Uniunii a DOP existente, protejate sau consacrate prin utilizare în statele membre [35].

53. Procedurile respective erau compuse de asemenea dintr-o fază națională și una europeană, similară celor actuale de înregistrare și de modificare a caietelor de sarcini ale DOP. Prin urmare, astfel cum am menționat, jurisprudența Curții care le-a analizat poate fi extrapolată și la modificările minore ale caietului de sarcini al unei DOP.

54. Potrivit jurisprudenței respective, autoritatea națională deține controlul asupra procedurii privind modificările minore, ceea ce se justifică, printre altele [36], prin următoarele motive:

– grupurile de producători trebuie să inițieze în mod obligatoriu această procedură în fața autorității naționale competente din statul membru pe teritoriul căruia se află DOP. Grupurile respective nu pot depune cererile direct la Comisie;

– autoritățile naționale trebuie să verifice compatibilitatea propunerii cu cerințele de fond prevăzute de Regulamentul nr. 1151/2012, deoarece ele sunt cele care au cele mai solide cunoștințe pentru a verifica elementele specifice ale acestor modificări minore;

– autoritatea din statul membru este cea competentă să admită sau să respingă cererea de modificare minoră în faza națională. Aceasta deține, așadar, *cheia* pentru a deschide sau nu etapa ulterioară a procedurii, prin transmiterea cererii către Comisie. În lipsa unei decizii favorabile a autorității naționale, Comisia nu poate interveni;

34 Hotărârea Carl Kühne și alții, punctul 53, și Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia, punctul 66.

35 A se vedea nota de subsol nr. 32.

36 Statele membre pot să prevadă în dreptul lor intern o protecție națională tranzitorie în ceea ce privește DOP, limitată la teritoriul lor, de la finalul fazei naționale a procedurii de înregistrare până la momentul la care Comisia se pronunță asupra cererii. Cu toate că această posibilitate este prevăzută la articolul 9 din Regulamentul nr. 1151/2012 numai pentru înregistrarea unei DOP, iar nu pentru modificările caietului de sarcini, ea reflectă de asemenea controlul autorității naționale asupra fazei interne a procedurilor compozite respective.

– Comisia verifică dacă cererea de modificare minoră este conformă Regulamentului nr. 1151/2012, Regulamentului delegat nr. 664/2014 și Regulamentului de punere în aplicare nr. 668/2014, cu alte cuvinte dacă conține elementele prevăzute și dacă nu este viciată de erori vădite [37];

– autoritatea națională își rezervă posibilitatea de a retrage cererea prezentată Comisiei înainte ca aceasta să o înregistreze.

55. Aceste competențe evidențiază faptul că autoritatea națională dispune de o putere decizională autonomă amplă în faza națională a procedurii compozite privind o modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP [38]. Puterea respectivă este supusă numai controlului instanțelor naționale, revenind Curții competența de a verifica deciziile Comisiei în faza europeană a procedurii [39].

56. Această afirmație este confirmată de articolul 49 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1151/2012, la care am făcut referire anterior [40]. Astfel, prin norma de bază însăși, legiuitorul european a recunoscut în special că, în cazul în care autoritățile statului membru adoptă o decizie prin care admit modificarea caietului de sarcini, orice persoană fizică sau juridică interesată are „posibilitatea unei căi de atac”.

57. Desigur, calea de atac respectivă – care, în mod logic, va fi introdusă la instanțele naționale – este prevăzută în mod expres pentru deciziile privind modificările importante ale caietelor de sarcini ale unei DOP. Însă, având în vedere similitudinile dintre procedurile care reglementează aceste modificări și pe cele minore, considerăm că dreptul de a formula o cale de atac se aplică de asemenea acestora din urmă.

58. Deciziile autorităților naționale privind modificările minore nu intră în competența exclusivă a instanței Uniunii, fiind acte autonome indispensabile pentru ca ulterior Comisia să se pronunțe asupra lor. În realitate, din punct de vedere material și având în vedere marja de apreciere foarte limitată de care beneficiază Comisia în acest sens, deciziile autorităților naționale sunt cele care, în realitate, au luat în considerare toate elementele care justifică aprobarea modificărilor respective ale caietelor de sarcini.

59. Potrivit jurisprudenței Curții, instanțele naționale sunt cele care trebuie să se pronunțe cu privire la neregularitățile unui act național, dacă este cazul, în urma sesizării Curții cu o cerere de decizie preliminară, în aceleași condiții de control aplicabile oricărui act definitiv adoptat de aceeași autoritate națională care poate să cauzeze un prejudiciu terților, și să considere în conformitate cu principiul protecției jurisdicționale efective că acțiunea introdusă în acest scop este admisibilă, chiar dacă normele procedurale naționale nu prevăd acest lucru [41].

37 Hotărârea Carl Kühne și alții, punctul 54, și Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia, punctul 67.

38 În procedurile de modificare a caietelor de sarcini ale DOP din sectorul vitivinicol, reglementate de norme ulterioare, puterea decizională a autorității naționale este aproape exclusivă, cu excepția publicării în JOUE, care este efectuată de Comisie. Aceasta relevă o tendință de a consolida puterea autorităților naționale, probabil ca urmare a dificultăților administrative pe care le implică pentru Comisie gestionarea fazei europene. Procedurile de modificare a caietelor de sarcini ale DOP din sectorul vitivinocol sunt reglementate în special la articolul 105 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 671), precum și la articolele 14-18 din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei din 17 octombrie 2018 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cererile de protecție a denumirilor de origine, a indicațiilor geografice și a mențiunilor tradiționale din sectorul vitivinicol, procedura de opoziție, restricțiile de utilizare, modificările caietelor de sarcini ale produselor, anularea protecției și etichetarea și prezentarea (JO 2019, L 9, p. 2).

39 Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia, punctele 70 și 71.

40 Punctul 28 din prezentele concluzii.

41 A se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 1992, Oleificio Borelli/Comisia (C-97/91, EU:C:1992:491, punctele 9-13), Hotărârea Carl Kühne și alții, punctul 58, Hotărârea Bavaria și Bavaria Italia, punctul 57, și Hotărârea Berlusconi și Fininvest, punctele 45 și 46.

C. Efectele acestor considerații asupra litigiului principal

60. Părțile se află într-un litigiu în fața Conseil d'État (Consiliul de Stat) ca urmare a unei modificări minore a caietului de sarcini al DOP aferent brânzei „Comté". Nu se contestă faptul că noua clauză atacată (nr. 5.1.18), care introduce interdicția „roboților de muls", are caracter minor.

61. Instanța de trimitere solicită să se stabilească în esență dacă regulamentele menționate anterior și articolul 47 din cartă îi permit să confirme jurisprudența sa anterioară (în temeiul căreia, odată ce Comisia aprobă o modificare, nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunilor de pe rol) sau dacă se impune modificarea sa.

62. Considerațiile pe care le-am exprimat anterior, întemeiate pe jurisprudența Curții privind procedurile de înregistrare a DOP și pe normele din această materie [în special pe articolul 49 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1151/2012] ne determină să susținem cea de a doua variantă.

63. În acest sens, apreciem că nepronunțarea cu privire la o acțiune introdusă de persoanele care au calitate procesuală activă, în cazul modificărilor minore ale caietului de sarcini al unei DOP, ar fi incompatibilă cu dreptul conferit persoanelor afectate de Regulamentul nr. 1151/2012 și cu jurisprudența Curții privind procedurile compozite de înregistrare a DOP. În aceeași măsură, nu ar respecta articolul 47 din cartă.

64. În realitate, prin aceasta se răspunde la întrebarea preliminară, deoarece instanța de trimitere se concentrează prin intermediul său mai degrabă asupra obligației sau a lipsei obligației de a se pronunța cu privire la acțiune, decât asupra consecințelor pe care le-ar avea hotărârea sa asupra deciziilor adoptate deja de Comisie. Totuși, ne vom referi și la acestea din urmă.

65. În opinia noastră, anularea actului național prin care s-a aprobat modificarea minoră, în vederea transmiterii sale Comisiei, ar conduce, *printr-o reacție în lanț*, la lipsirea deciziei Comisiei de temei juridic.

66. Pentru a evita acest efect nedorit, ar fi oportun ca Comisia să suspende soluționarea fazei procedurale desfășurate în fața sa atunci când pe rolul instanțelor naționale există acțiuni introduse împotriva deciziei autorității naționale care a aprobat modificarea minoră a caietului de sarcini [42]. Astfel, se asigură o respectare mai mare, pe de o parte, a dreptului reclamanților la o protecție jurisdicțională efectivă și, pe de altă parte, a principiului securității juridice, evitându-se ca deciziile Comisiei să fie lipsite *a posteriori* de temei juridic [43].

67. Obligația de a garanta efectul util al protecției jurisdicționale a persoanelor care au introdus o acțiune la instanțele naționale, întemeindu-se pe o normă de drept al Uniunii și, probabil, pe principiul bunei administrări [44], ar trebui să determine Comisia să aibă în vedere, cu ocazia analizării cererilor, dacă există acțiuni formulate împotriva deciziei naționale, care se află pe rolul instanțelor din statul membru [45].

42 Comisia ar trebui să adopte măsurile corespunzătoare pentru a extinde, în această situație excepțională, termenul de pronunțare, astfel încât să nu aibă loc o admitere prezumată a cererii.

43 Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018, CRM/Comisia (T-43/15, nepublicată, EU:T:2018:208), a considerat că Comisia nu putea înregistra IGP Piadina Romagnola în cazul în care autoritatea italiană a aprobat și a transmis cererea Comisiei la șase zile după anularea parțială a caietului de sarcini prin hotărârea unei instanțe naționale de prim grad. Comisia a aprobat respectiva IGP și a publicat decizia în JOUE, fără să aștepte soluționarea recursului declarat la Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) împotriva hotărârii de anulare a instanței de prim grad.

44 Articolul 41 din cartă. Tribunalul a făcut referire la acesta în Hotărârea din 23 aprilie 2018, CRM/Comisia (T-43/15, nepublicată, EU:T:2018:208, punctele 67-83).

45 Comisia trebuie să efectueze aprecierea respectivă în cadrul competențelor de analiză de care dispune în faza europeană a procedurii, în temeiul articolului 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1151/2012.

68. În același sens, autoritățile naționale nu ar trebui să transmită Comisiei cererea de modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP în cazul în care există acțiuni pe rolul instanțelor naționale împotriva aprobării acesteia sau *a fortiori* dacă s-a pronunțat o hotărâre de anulare de către o instanță națională, chiar dacă nu este definitivă.

69. Pe scurt, Comisia ar trebui să nu soluționeze cererea de modificare minoră a caietului de sarcini al unei DOP, atât în cazul în care are cunoștință despre existența unor acțiuni în justiție pendinte împotriva deciziei naționale de aprobare, cât și dacă există hotărâri care o anulează în totalitate sau în parte. În caz contrar, eventuala anulare a deciziei naționale respective prin hotărârea definitivă a instanțelor din statul membru, care își menține obligația de a se pronunța cu privire la acțiunile aflate pe rolul lor, ar determina pierderea bruscă a validității deciziei Comisiei.

IV. Concluzie

70. În temeiul considerațiilor prezentate, propunem Curții să răspundă la întrebarea preliminară adresată de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța) după cum urmează:

„Articolul 49 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare și articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 664/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la stabilirea simbolurilor Uniunii pentru denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate și cu privire la anumite norme privind sursele, anumite norme procedurale și anumite norme tranzitorii suplimentare, coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că instanțele naționale nu pot decide că nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la fondul acțiunilor aflate pe rolul lor, introduse împotriva deciziilor autorității naționale privind modificările minore ale caietului de sarcini al unei denumiri de origine protejată, întemeindu-se pe faptul că Comisia a admis și a publicat cererea respectivă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în timp ce acțiunile respective erau pendinte."